

Om en äxmer er-anter.

Dä vill häng-ve sôm sônna bå mej å di anter
Att ôm en ska säj nô sä bli-dä te klanner,
Å se skriv-en sä skriv-en da bäär lessamheter,
Dä bli steck-ol å piker å tôck sôm förtreter,
Å ve-e på er-anter sôm hunner å katter,
Men att dä ska vää sâ dä ä nô je int fatter.
Men dä e fell för-dä ve vill vää tôcker herrer,
Sôm int äxmerer nô, dä blir värrer å värrer.
Ja, nu förstna sä trôr je, je fann på hôr fel ligg:
Ifall att en sjôlv int vôr en tôkenen stelvigg
Än en foog-sä i dä te å äxmer er-anter,
Da förstna sä trôr je dä vart mindrer å klanner.
Å alldeles säkert vart dä ljuser å lätter
Te å leev, ôm en äxmer er-anter lit bätter.